

Uchwała

**Komisji Habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów
w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego doktora Konrada Pióro
w dziedzinie nauk matematycznych, w dyscyplinie matematyka**

z dnia 31 stycznia 2013 roku

opinia w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego

Na podstawie art. 18a ust. 8 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.) wprowadzonego ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 84, poz. 455, z późn. zm.) oraz §15 i §16 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. Nr 204, poz. 1200), Komisja Habilitacyjna w składzie:

prof. Zbigniew Lonc – przewodniczący Komisji,

dr hab. Marcin Kozik – sekretarz Komisji,

prof. Andrzej Kisielewicz – recenzent,

dr hab. Piotr Grzeszczuk – recenzent,

prof. Paweł Idziak – recenzent

dr hab. Krzysztof Krupiński – członek Komisji,

prof. Sławomir Cynk – członek Komisji,

po zapoznaniu się z autoreferatem doktora Konrada Pióro oraz recenzjami, stanowi, co następuje:

§ 1

Negatywnie opiniuje wniosek doktora Konrada Pióro o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w dyscyplinie matematyka.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia

Uzasadnienie

Dr Konrad Pióro złożył dnia 21 marca 2012 r. wniosek do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w dyscyplinie matematyka w oparciu o przedstawiony jednotematyczny cykl 7 publikacji zatytułowany:

Hipergrafowe podejście do krat podalgebr algebry częściowej

i obejmujący następujące prace:

- [1] K. Pióro, On connections between hypergraphs and algebras, *Archivum Mathematicum* 36 (2000), 45-60.
- [2] K. Pióro, Some properties of the weak subalgebra lattice of a partial algebra of a fixed type, *Archivum Mathematicum* 38 (2002), 81-94.
- [3] K. Pióro, On the subalgebra lattice of unary algebras, *Acta Math. Hungar.* 84 (1-2) (1999), 27-45.
- [4] K. Pióro, On some unary algebras and their subalgebra lattices *Math. Slovaca* 56, 255-273, 2006.
- [5] K. Pióro, A property of the weak subalgebra lattice for algebras with some non-equalities *KYUNGPOOK Math. J.* 50 (2010), 195-211.
- [6] K. Pióro, An example of a quasigroup with a distributive subquasigroup lattice, *Results in Mathematics* 58 (2010), 55-67.
- [7] K. Pióro, Hypergraphs induced by algebras of fixed type, *Discrete Mathematics* 311 (2011) 1735-1753.

Komisja, po zapoznaniu się w dniu 31 stycznia 2013 r. z autoreferatem doktora Konrada Pióro oraz recenzjami dr. hab. Piotra Grzeszczuka, prof. Pawła Idziaka i prof. Andrzeja Kisielewicz, stwierdza, że zaprezentowane w Autoreferacie osiągnięcia naukowe wnioskodawcy uzyskane po otrzymaniu stopnia naukowego doktora nie stanowią znacznego wkładu autora w rozwój matematyki.

Recenzenci w swoich recenzjach przedstawili swoje opinie dotyczące zarówno przedstawionej rozprawy habilitacyjnej, jak i aktywności naukowej habilitanta. Dr hab. Piotr Grzeszczuk w konkluzji swojej opinii uznał, że rozprawa habilitacyjna dr. Konrada Pióro oraz jego osiągnięcia naukowe spełniają wymagania określone w art. 16 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, natomiast prof. Paweł Idziak i prof. Andrzej Kisielewicz byli przeciwnego zdania uznając, że przedłożona rozprawa i dorobek naukowy habilitanta nie spełniają tych wymagań.

Zdaniem dr hab. **Piotra Grzeszczuka** "prace wchodzące w skład rozprawy dotyczą raczej wewnętrznych problemów algebr częściowych", a nie jak to jest w głównym nurcie badań w tej dziedzinie, problemów pojawiających się "w kontekście zastosowań w informatyce i logice". Pozytywnie oceniając poziom prac wchodzących w skład rozprawy

i poza nią, dr hab. Piotr Grzeszczuk zwraca uwagę na sprawne i kompetentne posługiwanie się habilitanta “technikami kombinatorycznymi i rozbudowanym aparatem pojęciowym”. Zdaniem recenzenta, “prace są czytelnie i jasno zredagowane”, co świadczy o “dobrym wykształceniu, zdolnościach oraz dojrzałości matematycznej” habilitanta. Z drugiej strony recenzent zauważa niedostatki kierunku badań prowadzonych przez dr. Pióro wyrażając przypuszczenie, że “badania na tak ogólnym gruncie, bez widocznych związków z zastosowaniami (...) nie mają szans na szerszy odbiór”. Recenzent zwraca też w tym kontekście uwagę na niską cytowalność prac habilitanta wchodzących w skład rozprawy i równy 2 indeks Hirscha. Poziom czasopism, w których ukazały się prace dr. Pióro, recenzent ocenia jako zróżnicowany, ale dodaje, że jego zdaniem, mogłyby one być opublikowane w czasopismach wyższej rangi.

Rozpoczynając swoją recenzję prof. **Paweł Idziak** zwraca uwagę na to, że “tematyka badawcza dra Konrada Pióro stanowi margines zainteresowań algebry uniwersalnej”. Na poparcie tej tezy przytacza takie fakty jak: izolację habilitanta od międzynarodowego środowiska naukowego (brak wystąpień na konferencjach naukowych czy seminariach w innych ośrodkach badawczych), bardzo niską cytowalność prac dr. Pióro (np. wg bazy *MathSciNet* 17 cytowań, spośród których wszystkie są autocytowaniami, zaś wg bazy *ISI Web of Science*, tylko 2 prace habilitanta są cytowane, jeśli nie liczyć autocytowań), “brak odniesień do współczesnych metod algebry uniwersalnej”. Komentując główne wyniki rozprawy habilitacyjnej, recenzent stwierdza, że w jego opinii, tylko jedna z prac wchodzących w skład rozprawy “zawiera wynik naukowy, który jest ciekawy i nietrywialny”. Pozostałe 6 prac ocenia nisko jako nie zawierające “żadnej interesującej wiedzy” na temat badanych obiektów matematycznych. Jego zdaniem, powodem tego jest przede wszystkim źle “ustawiona problematyka badawcza”. Zwraca również uwagę na to, że zastosowane przez autora podejście hipergrafowe do badanych zagadnień algebraicznych nie jest w istocie żadną metodą, lecz “prostą zamianą języka”. Oceniając warsztat habilitanta, recenzent stwierdza, że jego zdaniem, “dr Pióro ma słaby aparat matematyczny”, a “używane [przez niego] metody są raczej naiwne”. Odnosząc się do pozostałych wyników dr. Pióro, recenzent ocenia je jako “ani głębokie, ani istotne”. Podsumowując swoją recenzję prof. Idziak pisze, że prowadząc swoje badania w izolacji od zarówno krajowego, jak i międzynarodowego środowiska naukowego, dr Pióro zajął się sztuczną tematyką badawczą bardzo odległą od głównego nurtu zainteresowań algebry uniwersalnej. Uważa też, że nadanie dr. Pióro stopnia doktora habilitowanego miałoby niekorzystne skutki w kontekście możliwości sprawowania opieki naukowej nad doktorantami. Przede wszystkim jednak negatywna opinia prof. Idziaka na temat przedłożonej rozprawy habilitacyjnej motywowana jest brakiem znaczących osiągnięć naukowych wymaganych przez Ustawę.

Profesor **Andrzej Kisielewicz** szczegółowo omawiając rezultaty składające się na rozprawę habilitacyjną dr. Pióro stwierdza, że tylko jedna z 7 prac składających się na tę rozprawę zawiera ciekawe rezultaty naukowe i należy do “dobrego nurtu algebry uniwersalnej”. Ocena pozostałych prac jest znacznie niższa, choć recenzent przyznaje, że niektóre uzyskane przez dr. Pióro wyniki “wymagają pewnego wysiłku intelektualnego”. Jednakże zdaniem recenzenta “tematyka [badań habilitanta] jest izolowana i marginalna, czego znamiennym dowodem jest to, że autor cytuje głównie pozycje książkowe, nie

nawiązuje praktycznie do żadnych współczesnych badań poza swoimi własnymi, znaczną część prac publikuje w słabych niszowych czasopismach”. Recenzent zwraca uwagę, że wyniki habilitanta często mają charakter technicznych lematów, dla których nie widać konkretnych zastosowań do uzyskania poważniejszych rezultatów. Dalej prof. Kisielewicz krytykuje “nadmierny formalizm, wielokrotne formułowanie faktów mających charakter językowych przeformułowań, brak wyeksponowania głównych rezultatów i celów pracy, ukrywanie prostych idei za nadmiernie rozbudowaną terminologią” w pracach habilitanta. Pozostały dorobek naukowy dr. Pióro recenzent ocenia jako spory, ale wiele z prac składających się na ten dorobek ma, zdaniem recenzenta, charakter przyczynkowy. Podsumowując prof. Kisielewicz stwierdza, że zarówno praca habilitacyjna, jak i pozostały dorobek dr. Pióro nie wydają się, w jego opinii, wystarczające do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Niedojrzały warsztat matematyczny, brak cytowań oraz brak współpracy naukowej z krajowym i międzynarodowym środowiskiem matematycznym (za wyjątkiem jednej pracy) ugruntowują negatywną opinię recenzenta na temat rozprawy habilitacyjnej oraz dorobku naukowego dr. Pióro.

Uchwała podjęta została w głosowaniu jawnym. Za przyjęciem uchwały głosowało 4 członków Komisji, przeciw był 1 członek, a wstrzymało się od głosu 2 członków.

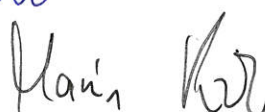
Mając na względzie powyższe, Komisja przedkłada Radzie uchwałę zawierającą negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w dyscyplinie matematyka doktorowi Konradowi Pióro.

Podpisy członków komisji

prof. Zbigniew Lonc

dr hab. Marcin Kozik

prof. Andrzej Kisielewicz

dr hab. Piotr Grzeszczuk

prof. Paweł Idziak

dr hab. Krzysztof Krupiński

prof. Sławomir Cynk

